

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 59.228 van 25 april 1996  
in de zaak A. 63.432/VII-13.125.**

In zake : Leonardus CLEMENS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat P. AERTS,  
kantoor houdende te GENT,  
Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat H. LANGE,  
kantoor houdende te ANTWERPEN,  
Schermersstraat 30.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat P. AERTS op 26 april 1995 namens Leonardus CLEMENS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 25 juli 1994 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 augustus 1992 tot weigering van de vergunning voor het winnen te Lommel op de Kattenbosheide van grondwater uit twee putten, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1996  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter  
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat  
P. AERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en  
van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende  
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur  
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij te  
Lommel een landbouwbedrijf uitbaat en op de droge  
zandgrond aldaar groenten van allerlei soort kweekt; dat  
zij ter irrigatie van haar percelen op de Kattenbosheide  
aldaar grondwater betreft uit twee boorputten met een  
diepte van 100 meter; dat het aangevraagde debiet 120 m<sup>3</sup>  
per uur gedurende 35 dagen per jaar bedraagt, wat  
overeenkomt met 80.000 m<sup>3</sup> per jaar;

Overwegende dat in de nota de verwerende  
partij opwerpt dat het op 26 april 1995 ingediende  
verzoekschrift niet ontvankelijk is omdat het bestreden  
besluit aan de verzoekende partij is betekend per brief

van 12 augustus 1994, welk aangetekend stuk nooit aan de diensten van het Vlaamse Gewest is teruggestuurd; dat zij eraan toevoegt dat op 28 februari 1995, na telefonische vraag van de verzoekende partij, aan deze laatste weliswaar een kopie van de akte in kwestie per aangetekend schrijven is toegezonden, maar dat die toezending geen afbreuk vermag te doen aan de geldigheid van de betekening op 12 augustus 1994;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat het eerste middel is genomen uit de schending van artikel 32, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones,

doordat het bestreden besluit de vergunning weigert aan de verzoekende partij die al ruim 15 jaar gebruik maakt van de boorputten,

terwijl voormeld artikel bepaalt dat bestaande en in gebruik zijnde grondwaterwinningen "uiterlijk 20 jaar na de inwerkingtreding van dit besluit over een vergunning moeten beschikken, afgeleverd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit",

zodat door thans reeds, voor het verstrijken van deze termijn, de vergunning te weigeren, de minister deze overgangsbepaling heeft geschonden;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij repliceert dat de door de verzoekende partij aangehaalde reglementsbeepaling niet inhoudt dat alle bestaande putten over een automatische vergunning van 20 jaar vanaf de inwerkingtreding van het besluit in kwestie beschikken, noch dat de bevoegde overheid niet de bevoegdheid zou hebben een aanvraag te weigeren vooraleer de bewuste termijn van 20 jaar is verstreken;

Overwegende dat artikel 9 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, luidt als volgt :

"De Vlaamse regering kan :

1° aan een vergunning onderwerpen en de voorwaarden opleggen voor het aanleggen, wijzigen, verbouwen en exploiteren van bestaande of nieuwe grondwaterwinningen, in het bijzonder de voorwaarden betreffende de bescherming en het behoud van de grondwaterlagen en van de openbare en private bovengrondse eigendommen. Hierbij worden in ieder geval de economische landbouwkundige, ecologische en stabiliteitsaspecten in aanmerking genomen;

2° het gebruik reglementeren van grondwater, dat beschikbaar komt bij werken, inzonderheid bij het ontginnen van mijnen, groeven en graverijen";

dat artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, bepaalt :

"Met uitzondering van de gevallen, vermeld in artikel 3 is een voorafgaande vergunning vereist voor :

- 1° de aanleg, het wijzigen, verbouwen en exploiteren van een grondwaterwinning;
- 2° het terug in gebruik nemen van een grondwaterwinning, die gedurende een onafgebroken periode van minstens twee jaar buiten gebruik was;
- 3° het kunstmatig aanvullen van het grondwater";

dat uit vorenstaande bepalingen blijkt dat een grondwaterwinning als die van de verzoekende partij in principe vergunningsplichtig is; dat artikel 32 van voormeld besluit van 27 maart 1985 voorziet in de hierna volgende overgangsregeling :

"§ 1. De vergunningen verleend voor de inwerkingtreding van dit besluit blijven geldig tot maximum twintig jaar na de inwerkingtreding van dit besluit.

Een dergelijke vergunning vervalt echter op het ogenblik dat de grondwaterwinning gedurende een onafgebroken periode van minstens twee jaar buiten gebruik was.

§ 2. De grondwaterwinningen, waarvoor aangifte werd gedaan, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 augustus 1976 betreffende de telling van de voor 15 juli 1947 in gebruik genomen grondwaterwinningen moeten uiterlijk twintig jaar na de inwerkingtreding van dit besluit over een vergunning beschikken, afgeleverd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit.

Indien een dergelijke grondwaterwinning gedurende een onafgebroken periode van minstens twee jaar buiten gebruik was, moet bij het opnieuw in dienst stellen een vergunning aangevraagd worden overeenkomstig de bepalingen van dit besluit";

Overwegende dat de door de verzoekende partij ingeroepen paragraaf 2 van vorenstaand artikel 32 van het besluit van 27 maart 1985 bepaalt dat grondwaterwinningen, waarvoor aangifte werd gedaan overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 augustus 1976, uiterlijk twintig jaar na de inwerkingtreding van het eerstgenoemde besluit over een vergunning moeten beschikken; dat, afgezien van de vraag of deze overgangsregeling op de boorput in kwestie van toepassing is - nu uit het dossier niet blijkt en de

verzoekende partij evenmin aanvoert dat haar grondwaterwinning voor 15 juli 1947 in gebruik is genomen en ervan aangifte is gedaan overeenkomstig voormelde reglementsbepalingen - die regeling niet inhoudt dat het bestuur tijdens die overgangsperiode van twintig jaar geen vergunningen kan weigeren; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in het tweede middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt aangevoerd,

doordat het bestreden besluit de vergunning weigert onder verwijzing naar enkele adviezen doch zonder een eigen standpunt en beoordeling van de vergunningsaanvraag te geven,

terwijl voormelde wet bepaalt dat de motivering van de bestuurshandelingen "in de akte de juridische en feitelijke overwegingen (moet) vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen (en) afdoende moet zijn";

dat de verzoekende partij uiteenzet dat de in het besluit opgenomen weigeringsgrond "dat dit ondiepe grondwater eerder prioritair dient voorbehouden te worden voor drinkwaterwinning en niet voor laagwaardige toepassing zoals beregening van een intensieve landbouw (op) marginale gronden" op het eerste gezicht de indruk kan geven dat de waterwinning een gevaar kan vormen voor de freatische tot semi-freatische watervoerende laag in de Formatie van Diest en dat de drinkwaterwinning in de nabijheid van de putten in kwestie zou zijn gelegen, maar dat een bij de vergunningsaanvraag gevoegde studie van n.v. GEO SURVEY aantoonst "dat in de ondiepe freatische watervoerende laag tijdens de Recovery-test geen verandering van de grondwatertafel is waargenomen, de invloed van de nieuwe winningen op bestaande ondiepe winningen, op bovengrondse eigendommen en inrichtingen

en op de natuur te verwaarlozen is"; dat zij er nog op wijst dat de drinkwaterwinningsputten op 15 à 20 km liggen en 4 à 500 meter diep zijn, zodat ze veel dieper gaan dan de ondiepe freatische laag;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij stelt dat de motivering van het bestreden besluit "summier maar voldoende" is zodat de verzoekende partij weet op grond waarvan de vergunning is geweigerd en zij over alle mogelijkheden beschikt om zich te verdedigen, waardoor is voldaan aan de bedoelingen van de ingeroepen bepalingen van de motiveringswet;

Overwegende dat blijkens de tekst van het bestreden besluit de vergunning is geweigerd om het hierna volgend motief :

"Overwegende dat het om een grondwaterwinning uit 2 putten van 100 m diepte gaat, in de freatische tot semi-freatische watervoerende laag in de Formatie van Diest; dat dit niet-ondiepe grondwater echter prioritair dient voorbehouden voor drinkwaterwinning en niet voor laagwaardige toepassingen zoals beregening van een intensieve landbouw marginale gronden; dat de weigering van de vergunning dient gehandhaafd, ook voor de in het beroepsschrift voorgestelde lagere debieten";

dat het besluit een formele motivering bevat; dat, wat de wettelijke voorwaarde m.b.t. het afdoend karakter van die motivering betreft, het oordeel van de overheid volgens hetwelk het water dat de verzoekende partij vraagt te mogen oppompen, prioritair voor drinkwaterwinning en niet voor "laagwaardige" toepassingen, moet worden voorbehouden, niet als kennelijk onredelijk voorkomt; dat, wat de studie van de n.v. GEO SUVEY naar de invloedszone van de gevraagde winning betreft, de motiveringsverplichting niet zo ver lijkt te gaan dat het besluit op de conclusies van een dergelijke studie moet antwoorden; dat het volstaat dat de beslissing de redenen doet kennen die ze verantwoorden, wat te dezen

het geval is; dat het argument van de verzoekende partij dat die drinkwaterwinning op een diepte van 400 tot 500 meter is gesitueerd en op 15 tot 20 km van de Kattenbosheide, niet kan worden aangehouden, al was het maar omdat het niet valt uit te sluiten dat bijvoorbeeld het bestuur voorziet om in de toekomst tot drinkwaterwinning op een kleinere diepte of in een dichterbij gelegen lokatie over te gaan; dat in deze materie, te weten de aan een vergunningsstelsel onderworpen winning van grondwater, de motiveringsverplichting niet zo ver lijkt te gaan dat de overheid bij het beschikken op een aanvraag tot het oppompen van grondwater in hoeveelheden en voor doeleinden als hierboven vermeld, in haar beslissing zelf een gedetailleerde verantwoording moet geven met betrekking tot haar beleid en haar planning ter zake; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in het derde middel de schending van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel wordt aangevoerd

doordat het bestreden besluit de vergunning weigert aan een exploitant die al ruim 15 jaar grondwater wint voor de irrigatie van zijn tuinbouwgronden en als weigeringsmotief een drinkwaterwinning inroept, terwijl die drinkwaterwinning op 15 tot 20 km van zijn putten ligt en er zich tijdens die voorbije jaren nooit incidenten hebben voorgedaan m.b.t. het drinkwaterwinningsgebied, noch m.b.t. de grondwaterreserves; dat de verzoekende partij eraan toevoegt dat het besluit ook is genomen met machtsafwending, doordat het stelt dat de zandgronden die de exploitant bewerkt niet geschikt zijn voor landbouw en het zodoende diens landbouwactiviteiten onmogelijk maakt;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 op volkomen legale wijze bepaalt dat ook

voor bestaande waterwinningen een vergunning verplicht is, zodat de overheid gerechtigd is ze aan een zelfde onderzoek te onderwerpen als de nieuwe;

Overwegende dat noch het vertrouwens- noch het rechtzekerheidsbeginsel die verregaande strekking hebben dat uit het "zonder incidenten" uitbaten gedurende ruim 15 jaar - en des te minder gedurende ruim 5 jaar, zijnde de duur vermeld in het hoofdstuk "Feiten en retroacten" van het verzoekschrift - van een grondwaterwinning, de betrokken exploitant het vertrouwen, laat staan de zekerheid mag putten dat, na het bij decreet invoeren van een vergunningsstelsel, de overheid hem alleszins de vergunning zal verlenen om de uitbating verder te zetten; dat die overheid zijn aanvraag moet beoordelen in het licht van de door dat vergunningsstelsel beoogde doeleinden en gestelde voorwaarden en rekening houdend met de eventuele overgangsmaatregelen; dat uit het vorenstaande weigeringsmotief niet blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van het bestreden besluit niet de door de grondwaterregeling nagestreefde doeleinden voor ogen zou hebben gehad maar eerder het opzet om de landbouwactiviteiten van de exploitant onmogelijk te maken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in het vierde middel wordt aangevoerd dat het bestreden besluit is genomen met schending van het gelijkheidsbeginsel en blijkt geeft van willekeur, doordat het bestreden besluit zonder een afdoende motivering aan de verzoekende partij de vergunning tot het oppompen van grondwater weigert terwijl in de onmiddellijke omgeving aan een ander exploitant wel een vergunning is verleend;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat er door de minister thans geen andere vergunningen in de omtrek zijn verleend, dat de

vergunning waarvan de verzoekende partij gewag maakt is afgegeven door de bestendige deputatie op een tijdstip dat de effecten van grondwaterwinningen in de nabije omgeving van drinkwaterwinningen nog niet in detail bekend waren;

Overwegende dat hierboven is overwogen dat het bestreden besluit gesteund is op een afdoende motivering; dat de verzoekende partij geen enkel gegeven aanbrengt waaruit blijkt dat het geval van de aan een buurman verleende vergunning werkelijk vergelijkbaar is met het zijne; dat, mede rekening gehouden met de door de verwerende partij verstrekte toelichting bij dat geval, mag worden besloten dat ook dit middel niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

#### **B E S L U I T :**

#### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op vijftwintig april  
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-  
gesteld uit :

|       |              |                      |
|-------|--------------|----------------------|
| de H. | J. VERMEIRE, | kamervoorzitter,     |
| Mevr. | M. VRINTS,   | staatsraad,          |
| de H. | R. STEVENS,  | staatsraad,          |
| Mevr. | Ch. BAMPS,   | toegevoegd griffier. |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**Ch. BAMPS.**

**J. VERMEIRE.**